

Spiritus sancti. De primo: Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii. De secúndo: Non enim nosmetipsos prædicámus, sed Jesum Christum Dóminum nostrum. De tertio: Pósuí vos ut eátis, et fructum afferátis, et fructus vester máneat. Et qui sic mittitur, potest dicere illud: Spíritus Dómini super me, eo quod únixerit me. *Te Deum.* 20.

FERIA SEXTA
POST DOMIN. PASSIONIS.
**Septem Dolorum
beatæ Mariæ Virginis.**
Duplex majus.

Quando Festum Septem Dolorum B. M. V. hac Feria celebrari nequit ob occursum alicujus Festi altioris ritus, aut æqualis sed primarii, vel potioris dignitatis, transferendum est in Sabbatum immediate sequens, simili modo non impeditum. Quod si neque in dicto Sabbato celebrari potuerit, eo anno omittatur.

Si omittendæ sint primæ Vesperæ, Hymn. Stabat Mater. jungitur cum Sancta Mater. ad Matutinum.

IN I. VESPERIS.

Añæ et Capitulum ut in Laudibus. 623.

Psalmi ut in Cœna Domini ad Vesperas. 322.

Hymnus.

Stabat Mater dolorosa
Juxta crucem lacrymósa,
Dum pendébat Fílius.

Cujus ánimam geméntem,
Contristátam, et doléntem,

Pertransívit gládus.

O quam tristis et afflícta

.Fuit illa benedícta

Mater unigéniti!

Quæ mœrébat, et dolébat,

Pia Mater dum vidébat

Nati pœnas ínclyti.

Quis est homo qui non fleret,

Matrem Christi si vidéret

In tanto supplicio?

Quis non posset contristári,

Christi Matrem contemplári

Doléntem cum Fílio?

Pro peccátis suæ gentis

Vidit Jesum in tormentis,

Et flagéllis súbditum.

Vidit suum dulcem natum

Moriéndo desolátum,

Dum emísit spíritum.

Eia, Mater, fons amoris,

Me sentíre vim doloris

Fac, ut tecum lúgeam.

Fac ut árdeat cor meum

In amándo Christum

Deum,

Ut sibi compláceam. Am.

Hymnus.

Sancta Mater, istud agas,
Crucifíxi fige plagas
Cordi meo válide.

Tui nati vulneráti,
Tam dignáti pro me pati,
Pœnas mecum dívide.

Fac me tecum pie flere,
Crucifíxo condolére,
Donec ego víxero.

Juxta crucem tecum stare,

Et me tibi sociáre

In planctu desídero.

Amen.

IN I. Nocturno.

Añæ. Astiterunt reges terræ, et principes convenérunt in unum advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Psalmus ij.

Quare fremuerunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astiterunt reges terræ, et principes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in

v. Ora pro nobis, Virgo dolorosíssima. *v.* Ut digni efficiámur promissionibus Christi.

Ad Magnif. Añæ. Tuam ipsius ánimam (ait ad Mariám Simeon) pertransíbit gládus.

Oratio.

Deus, in cujus passióne, secúndum Simeónis prophetíam, dulcíssimam ánimam gloriósæ Virgínis et Matris Mariæ doloris gládus pertransívit: concéde propítius, ut qui transfixiónem ejus et passiónem venerádo recólimus, gloriósus méritis et précibus ómnium Sanctórum cruci fidéliter astántium intercedéntibus, passiónis tuæ efféctum felicem consequámur. Qui vivis.

Et fit Commemor. Feriæ. 277.

Ad Completorium et per Horas in fine Hymnorum dicitur.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Virgine.

AD MATUTINUM.

Invitat. Dolóres gloriósæ recoléntes Virgínis, Dóminum pro nobis passum, * Veníte adorémus.

Ps. Veníte. 2.

ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Filius meus es tu, ego hódie génuí te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc reges intelligíte : erudímíni qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre : * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confídunt in eo.

Añã. Astiterunt reges terræ, et príncipes convénérunt in unum advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Añã. Voce mea ad Dóminum clamávi, et exaudivit me de monte sancto suo.

Psalmus liij.

Domine quid multiplícáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsus me.

Multi dicunt ánima meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Dómine suscepátor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum : * et exsurrexi, quia Dóminus suscepit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me : * exsúrge Dómine, salvum me fac Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa : * dentes peccatórum contrívisti.

Dómini est salus : * et super pópulum tuum benedictio tua.

Añã. Voce mea ad Dóminum clamávi, et exaudivit me de monte sancto suo.

Añã. Factum est cor meum tamquam cera liquéscens in médio ventris mei.

Psalmus xij.

Usquequo Dómine obliviscéris me in finem? * Usquequo avértis faciém tuam a me?

Quámdiu ponam consília in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem?

Usquequo exaltábitur inimicus meus super me? * réspice, et exaudí me Dómine Deus meus.

Illúmina óculos meos ne unquam obdórmíam in morte : * nequándo dicat inimicus meus : Præválui advérsus eum.

Qui tríbulant me, exsultábunt si motus fúero : * ego autem in misericórdia tua sperávi.

Exsultábit cor meum in salutári tuo : cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi : * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Añã. Factum est cor meum tamquam cera liquéscens in médio ventris mei.

V. Pósuit me desolatam. **R.** Tota die mœróre conféctam.

De Isaia Prophéta.

Lectio j. **Cap. liij.**

Uis crédidit auditui nostro? et bráchium Dómini cui revelátum est? Et ascén-

det sicut virgúltum coram eo, et sicut radix de terra sitiénti : non est spécies ei, neque decor : et vídimus eum, et non erat aspéctus, et desiderávimus eum : Despéctum, et novíssimum virórum, virum dolórum, et sciéntem infirmitátem : et quasi absconditus vultus ejus et despéctus, unde nec reputávimus eum. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit : et nos putávimus eum quasi leprósum, et percússum a Deo et humiliátum. Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attritus est propter scélera nostra : disciplína pacis nostræ super eum, et livóre ejus sanáti sumus.

R. Diléctus meus cándidus, et rubicúndus, et totus desiderábilis : * Omnis enim figúra ejus amórem spirat, et ad redamándum próvocat caput inclinátum, manus expánsæ, pectus apértum.

V. Piis, o Virgo, spectas eum óculis, contémplans in eo non tam vulnèrum livórem, quam mundi salutem. — Omnis enim.

Lectio ij.

OMnes nos quasi oves erravimus, unusquisque in viam suam declinavit: et posuit Dominus in eo iniquitatem omnium nostrum. Oblatus est quia ipse voluit, et non aperuit os suum: sicut ovis ad occisionem ducetur, et quasi agnus coram tondente se obmutescet, et non aperiet os suum. De angustia, et de iudicio sublatus est: generacionem ejus quis enarrabit? quia abscissus est de terra viventium: propter scelus populi mei percussus eum. Et dabit impios pro sepultura, et divitem pro morte sua: eo quod iniquitatem non fecerit, neque dolus fuerit in ore ejus.

R. Manus ejus tornatiles, clavorum cuspide terebratae, * Humanae salutis pretio quasi hyacinthis refertae. **V.** Cornua in manibus ejus: ibi abscondita est fortitudo ejus: sunt enim manus ejus. — Humanae.

Lectio iij.

ET Dominus voluit conterere eum in infirmitate: si posuerit pro peccato animam suam, videbit semen longævum,

et voluntas Domini in manu ejus dirigetur. Pro eo quod laboravit anima ejus, videbit et saturabitur: in scientia sua justificabit ipse justus servus meus multos, et iniquitates eorum ipse portabit. Ideo dispertiam ei plurimos: et fortium dividet spolia, pro eo quod tradidit in mortem animam suam, et cum sceleratis reputatus est: et ipse peccata multorum tulit, et pro transgressoribus rogavit.

R. Diligebat Jesus Joannem, quoniam specialis prerogativa castitatis ampliori dilectione fecerat dignum: * Quia virgo electus ab ipso, virgo in ævum permansit. **V.** In cruce denique moriturus huic matrem Virginem virgini commendavit. — Quia. Gloria Patri. Quia.

In II. Nocturno.

Añã. Inimici mei dixerunt mala mihi: Quando morietur, et peribit nomen ejus?

Psalmus xl.

BEatus qui intelligit super egenum, et pauperem: * in die mala liberabit eum Dominus.

Dominus conservet eum, et vivificet eum, et beatum faciat eum in terra: * et non tradat eum in animam inimicorum ejus.

Dominus opem ferat illi super lectum doloris ejus: * universum stratum ejus versasti in infirmitate ejus.

Ego dixi: Domine miserere mei: * sana animam meam, quia peccavi tibi. Inimici mei dixerunt mala mihi: * quando morietur, et peribit nomen ejus?

Et si ingrediebatur ut videret, vana loquebatur, * cor ejus congregavit iniquitatem sibi.

Egrediebatur foras, * et loquebatur in idipsum.

Adversum me susurrabant omnes inimici mei: * adversum me cogitabant mala mihi.

Verbum iniquum constituerunt adversum me: * Numquid qui dormit non adjiciet ut resurgat?

Etenim homo pacis meae, in quo speravi: * qui edebat panes meos, magnificavit super me supplantationem.

Tu autem Domine miserere mei, et resuscita me: * et retribuam eis.

In hoc cognovi quoniam voluisti me: * quoniam non gauderet inimicus meus super me.

Me autem propter innocentiam suscepisti: * et confirmasti me in conspectu tuo in æternum.

Benedictus Dominus Deus Israel a sæculo, et usque in sæculum: * fiat, fiat.

Añã. Inimici mei dixerunt mala mihi: Quando morietur, et peribit nomen ejus?

Añã. Deus, vitam meam annuntiavi tibi: posuisti lacrymas meas in conspectu tuo.

Psalmus lv.

Miserere mei Deus, quoniam conculcavit me homo: * tota die impugnans tribulavit me.

Conculcaverunt me inimici mei tota die: * quoniam multi bellantes adversum me.

Ab altitudine diei timebo: * ego vero in te sperabo.

In Deo laudabo sermones meos, in Deo speravi: * non timebo quid faciat mihi caro.

Tota die verba mea exsecrabantur: * adversum

me omnes cogitationes eorum, in malum.

Inhabitabunt et abscondent : * ipsi calcaneum meum observabunt.

Sicut sustinuerunt animam meam, pro nihilo salvos facies illos : * in ira populos confringes.

Deus, vitam meam annuntiavi tibi : * posuisti lacrymas meas in conspectu tuo,

Sicut et in promissione tua : * tunc convertentur inimici mei retrorsum :

In quacumque die invocavero te : * ecce cognovi quoniam Deus meus es.

In Deo laudabo verbum, in Domino laudabo sermonem : * in Deo speravi, non timebo quid faciat mihi homo.

In me sunt Deus vota tua, * quae reddam, laudationes tibi.

Quoniam eripuisti animam meam de morte, et pedes meos de lapsu : * ut placeam coram Deo in lumine viventium.

Añā. Deus, vitam meam annuntiavi tibi : posuisti lacrymas meas in conspectu tuo.

Añā. Filii hominum, dentes eorum arma et sagittae :

et lingua eorum gladius acutus.

Psalmus lvi.

Miserere mei Deus, miserere mei : * quoniam in te confidit anima mea.

Et in umbra alarum tuarum sperabo, * donec transeat iniquitas.

Clamabo ad Deum altissimum : * Deum qui benefecit mihi.

Misit de caelo, et liberavit me : * dedit in opprobrium conculcantes me.

Misit Deus misericordiam suam, et veritatem suam, * et eripuit animam meam de medio catulorum leonum : dormivi conturbatus.

Filii hominum dentes eorum arma et sagittae : * et lingua eorum gladius acutus.

Exaltare super caelos Deus : * et in omnem terram gloria tua.

Laqueum paraverunt pedibus meis : * et incurvaverunt animam meam.

Foderunt ante faciem meam foveam : * et inciderunt in eam.

Paratum cor meum Deus, paratum cor meum : * cantabo, et psalmum dicam.

Exsurge gloria mea, ex-

surge psalterium et cithara : * exsurgam diluculo.

Confitebor tibi in populis Domine : * et psalmum dicam tibi in gentibus :

Quoniam magnificata est usque ad caelos misericordia tua, * et usque ad nubes veritas tua.

Exaltare super caelos Deus : * et super omnem terram gloria tua.

Añā. Filii hominum, dentes eorum arma et sagittae : et lingua eorum gladius acutus.

V. Facies mea intumuit a fletu. **R.** Et palpebrae meae caligaverunt.

Sermo sancti Bernardi Abbatis.

Ex Serm. de xij. stellis.

Lectio iij.

Artyrium Virginis tam in Simeonis prophetia, quam in ipsa Dominica passionis historia commendatur. Positus est hic (ait sanctus senex de puero Jesu) in signum cui contradicetur; et tuam ipsius animam

(ad Mariam autem dicebat) pertransibit gladius. Vere tuam, o beata Mater, animam pertransivit. Alioquin non nisi eam pertransiens, carnem Filii tui penetraret. Et quidem

posteaquam emisit spiritum tuus ille Jesus, ipsius plane non attigit animam crudelis lancea, quae ipsius aperuit latus, sed tuam utique animam pertransivit. Ipsius nimirum anima jam ibi non erat, sed tua plane inde nequibat avelli.

R. Tenebrae factae sunt, cum crucifixissent Jesum Judaei, et circa horam nonam exclamavit Jesus voce magna : Deus meus, ut quid dereliquisti me? * Et inclinato capite emisit spiritum. **V.** Quis tibi nunc sensus, dum cernis talia, Virgo? — Et inclinato.

Lectio v.

Tuam ergo pertransivit animam vis doloris, ut plusquam Martyrem non immerito praedicemus; in qua nimirum corporeae sensum passionis excesserit compassionis affectus. An non tibi plusquam gladius fuit sermo ille, revera pertransiens animam, et pertransiens usque ad divisionem animae et spiritus : Mulier, ecce filius tuus? O commutationem! Joannes tibi pro Jesu traditur, servus pro Domino, discipulus pro Magistro, filius pro Magistro, Zebedaei pro Filio Dei,

homo purus pro Deo vero. Quomodo non tuam affectuosissimam animam pertransiret hæc auditio, quando et nostra licet saxea, licet ferrea pectora, sola recordatio scindit?

R. Passio Domini, * Ipsam ejus matrem, carnali orbitate graviter percussam, vehementissime contristavit. **V.** Ferrum lanceæ militaris, latus quidem Salvatoris, animam vero transivit Virginis matris. — Ipsam.

Lectio vij.

NON mirèmini, fratres, quod Maria Martyr in anima fuisse dicatur. Mirètur qui non meminerit se audivisse Paulum inter maxima Gentium crimina memorantem, quod sine affectione fuissent. Longe id fuit a Mariæ visceribus, longe sit a servulis ejus. Sed forte quis dicat : Numquid non eum præscierat moriturum? Et indubitanter. Numquid non sperabat continuo resurrecturum? Et fideliter. Super hæc doluit crucifixum? Et vehementer. Alioquin quisnam tu frater, aut unde tibi hæc sapientia, ut mireris plus Mariam compatiëntem,

quam Mariæ Filium patiëntem? Ille etiam mori corpore potuit; ista commori corde non potuit? Fecit illud caritas, qua majorem nemo habuit : fecit et hoc caritas, cui post illam similis altera non fuit.

R. Quis mihi det te fratrem meum sugentem ubera matris meæ, et inherendo lateri tuo, ut sanguis tuus sanguinem meum tangat, et tergat :

* Ut fons aquæ tuæ de scaturigine recti cordis, per venas boni operis, in finem æternæ felicitatis exsiliat? **V.** Filii tui de longe venient, et filia tuæ de latere surgent. — Ut fons aquæ. **Gloria Patri.** Ut fons aquæ.

In III. Nocturno.

Añã. Intenderunt arcum, rem amarã, ut sagittent in occultis immaculatum.

Psalmus lxxij.

Saudi Deus orationem meam cum deprecor : * a timore inimici eripe animam meam.

Protexisti me a conventu malignantium : * a multitudine operantium iniquitatem.

Psalmus lxxvij.

Quia exacerunt ut gladium linguas suas : * intenderunt arcum rem amarã, ut sagittent in occultis immaculatum.

Súbite sagittabunt eum, et non timebunt : * firmaverunt sibi sermonem nequam.

Narraverunt ut absconderent laqueos : * dixerunt : Quis videbit eos?

Scrutati sunt iniquitates : * defecerunt scrutantes scrutatio.

Accedet homo ad cor altum : * et exaltabitur Deus.

Sagittæ parvulorum factæ sunt plagæ eorum : * et infirmatæ sunt contra eos linguæ eorum.

Conturbati sunt omnes qui videbant eos : * et timuit omnis homo.

Et annuntiaverunt opera Dei : * et facta ejus intellexerunt.

Lætabitur justus in Domino, et sperabit in eo, * et laudabuntur omnes recti corde.

Añã. Intenderunt arcum, rem amarã, ut sagittent in occultis immaculatum.

Añã. Factus sum sicut homo sine adjutorio, inter mortuos liber.

Domine Deus salutis meæ : * in die clamavi, et nocte coram te.

Intret in conspectu tuo oratio mea : * inclina aurem tuam ad precem meam :

Quia repléta est malis anima mea : * et vita mea inferno appropinquavit.

Æstimatus sum cum descendentibus in lacum : * factus sum sicut homo sine adjutorio, inter mortuos liber,

Sicut vulnerati dormientes in sepulcris, quorum non es memor amplius : * et ipsi de manu tua repulsi sunt.

Posuerunt me in lacu inferiori : * in tenebris, et in umbra mortis.

Super me confirmatus est furor tuus : * et omnes fluctus tuos induxisti super me.

Longe fecisti notos meos a me : * posuerunt me abominationem sibi.

Traditus sum, et non egredièbar : * oculi mei languerunt præ inopia.

Clamavi ad te Domine tota die : * expandi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirábilia : * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditíone?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirábilia tua: * et justítia tua in terra obliviónis?

Et ego ad te Dómine clamávi : * et mane orátio mea præveniet te.

Ut quid Dómine repéllis oratióem meam : * avértis faciém tuam a me?

Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea: * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ : * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die : * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amicum, et próximum : * et notos meos a miséria.

Añã. Factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Añã. Replévit me amaritúdine, inebriávit me absínthio.

Psalmus cxiij.

DEus laudem meam ne tacúeris : * quia os peccatóris, et os dolósi super me apértum est.

Locúti sunt advérsus me lingua dolósa, et sermónibus ódii circumdedérunt me : * et expugnavérunt me gratis.

Pro eo ut me diligerent, detrahébant mihi : * ego autem orábam.

Et posuérunt advérsus me mala pro bonis : * et ódium pro dilectíone mea.

Constítue super eum peccatórem : * et diábolus stet a dextris ejus.

Cum judicátur, éxeat condemnátus : * et orátio ejus fiat in peccátum.

Fiant dies ejus pauci : * et episcopátum ejus accípiat alter.

Fiant fílii ejus órphani : * et uxor ejus vídua.

Nutántes transferántur fílii ejus, et mendícet : * et ejiciántur de habitatió-nibus suis.

Scrutétur fenerátor omnem substántiam ejus : * et dirípiant aliéni labóres ejus.

Non sit illi adjútor : * nec sit qui misereatur pupíllis ejus.

Fiant nati ejus in intéri-

tum : * in generatióne una deleátur nomen ejus.

In memóriam rédeat iniquitas patrum ejus in conspéctu Dómini : * et peccátum matris ejus non deleátur.

Fiant contra Dóminum semper, et dispereat de terra memória eórum : * pro eo quod non est recordátus fácere misericórdiam.

Et persecútus est hóminem inopem, et mendicum, * et compúctum corde mortificáre.

Et diléxit maledictiónem, et véniet ei : * et nóluit benedictiónem, et elongábitur ab eo.

Et induit maledictiónem sicut vestiméntum, * et intrávit sicut aqua in interióra ejus, et sicut óleum in óssibus ejus.

Fiat ei sicut vestiméntum, quo operítur : * et sicut zona, qua semper præcingitur.

Hoc opus eórum, qui detrahunt mihi apud Dóminum : * et qui loquúntur mala advérsus ánimam meam.

Et tu Dómine, Dómine fac mecum propter nomen tuum : * quia suávis est misericórdia tua.

Líbera me quia egénus, et pauper ego sum : * et cor meum conturbátum est intra me.

Sicut umbra cum declínat, ablátus sum : * et excússus sum sicut locústæ.

Génua mea infirmáta sunt a jejúnio : * et caro mea immutáta est propter óleum.

Et ego factus sum opprobrium illis : * vidérunt me, et movérunt cápita sua.

Adjuva me Dómine Deus meus : * salvum me fac secúndum misericórdiam tuam.

Et sciant quia manus tua hæc : * et tu Dómine fecísti eam.

Maledícet illi, et tu benedíces : * qui insúrgunt in me, confundántur : servus autem tuus lætábitur.

Induántur qui detrahunt mihi, pudóre : * et operiántur sicut diplóide confusióne sua.

Confitébor Dómino nimis in ore meo : * et in médio multórum laudábo eum.

Quia ástitit a dextris pauperis, * ut salvam fáceret a persecúentibus ánimam meam.

Añā. Replēvit me amaritūdine, inebriāvit me absinthio.

℞. Deus vitam meam annuntiāvi tibi. **℞.** Posuisti lācrymas meas in conspectu tuo.

Lectio sancti Evangelii secundum Joānnem.

Lectio vij. Cap. xix. e

IN illo tēpore : Stabant juxta crucem Jesu mater ejus, et soror matris ejus María Cléophae, et María Magdalēne. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tract. cxix. in Joann.

ÆC nimirum est illa hora, de qua Jesus, aquam conversurus in vinum, dixerat matri : Quid mihi et tibi est mulier? Nondum venit hora mea. Hanc itaque horam praedixerat, quae tunc nondum venerat, in qua deberet agnoscere moriturus, de qua fuerat mortaliter natus. Tunc ergo divina facturus, non divinitatis, sed infirmitatis matrem velut incognitam repellēbat. Nunc autem humana jam patiens, ex qua fuerat factus homo, affectu commendabat humano : moralis igitur insi-

nuatur locus. Facit quod faciendum admonet, et exemplo suo suos ministros instruxit praecceptor bonus, ut a filiis piis impendatur cura parentibus: tamquam lignum illud, ubi fixa erant membra morientis, etiam cathedra fuerit magistri docentis.

℞. Doleo super te fili mi Jesu, decorus nimis, et amabilis super amorem mulierum! * Sicut enim mater unicum diligit filium, ita ego te diligēbam. **℞.** Defecit in dolore vita mea, et anni mei in gemitibus. — Sicut enim.

Bened. Cujus festum colimus, ipsa Virgo virginum.

Lectio vij.

EX hac sana doctrina didicerat Paulus Apostolus, quod docēbat quando dicebat : Si quis autem suis, et maxime domesticis non prōvidet, fidem negavit, et est infideli deterior. Quid autem tam cuique domesticum, quam parentes filii, aut parentibus filii? Hujus itaque saluberrimi praecēpti ipse magister sanctorum de seipso constituēbat exemplum : quando non ut famulae Deus, quam creaverat, et

regēbat, sed ut matri homo, de qua creatus fuerat, et quam relinquebat, alterum pro se quodammodo filium providēbat.

℞. Eia mater fons amoris, fac nos sentire vim doloris, ut tecum lugeamus : * Et Domīnicae passionis fructum sentiāmus.

℞. Utsicut filius tuus Jesus pro nobis mortuus est, et resurrexit : ita et nos commortui cum eodem resurgāmus. — Et. Glōria Patri. Et.

Lectio ix. de Homilia Feriae. 278.

Te Deum. 20.

AD LAUDES,

et per Horas, Añae.

1. Vadam ad montem * myrrhae, et ad collem thuris.
2. Dilēctus meus * candidus et rubicundus : comae capitis ejus sicut purpura regis vineta canalibus.
3. Quo abiit * dilēctus tuus, o pulcherrima mulierum? Quo dilēctus tuus declinavit?
4. Fasciculus myrrhae dilēctus meus mihi, inter ubera mea commorabitur.
5. Fulcite me floribus, * stipate me malis, quia amore lango.

Capitulum. Isaiae liij.

Quis credidit auditui nostro? et brachium Domini cui revelatum est? Et ascendet sicut virgultum coram eo, et sicut radix de terra sitiēti.

Hymnus.

Virgo Virginum praecelara,
Mihi jam non sis amara,
Fac me tecum plangere.
Fac ut portem Christi mortem,
Passionis fac consortem,
Et plagas recollere.
Fac me plagis vulnerari,
Fac me cruce inebriari,
Et cruore Filii.

Flammis ne urar succensus,

Perte, Virgo, sim defensus
In die iudicii.

Christe, cum sit hinc exire,
Da per Matrem me venire
Ad palmam victoriae.

Quando corpus morietur,
Fac ut animae donetur
Paradisi gloria. Amen.

℞. Ora pro nobis Virgo dolorosissima. **℞.** Ut digni efficiāmur promissionibus Christi.

Ad Bened. Añae. Cum vidisset Jesus matrem stantem juxta crucem, et discipulum quem diligēbat, dicit matri suae : Mulier, ecce filius tuus. Deinde

dicit discipulo : Ecce mater tua.

Oratio.

DEus, in cuius passione, secundum Simeonis prophetiam, dulcissimam animam gloriosae Virginis et Matris Mariae doloris gladius pertransiuit : concede propitius, ut qui transfixionem ejus et passionem venerando recolimus, gloriosis meritis et precibus omnium Sanctorum cruci fideliter astantium intercedentibus, passionis tuae effectum felicem consequamur. Qui vivis et regnas. **Commem. Feriae. 279.**
Ad Primam in x. brevi.
v. Qui passus es pro homine.

AD TERTIAM.

Capit. Quis credidit. 623.
x. br. Posuit me, * Desolatam. Posuit. **v.** Tota die mœrore confectam. Desolatam. **Gloria.** Posuit.
v. Facies mea intumuit a fletu. **x.** Et palpebrae meae caligaverunt.

AD SEXTAM.

Capitulum. **Isaiae liij. b**
Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra. Disciplina

pacis nostrae super eum, et livore ejus sanati sumus.

x. br. Facies mea, * Intumuit a fletu. Facies mea. **v.** Et palpebrae meae caligaverunt. Intumuit. **Gloria** Patri. Facies mea.

v. Deus vitam meam annuntiavi tibi. **x.** Posuisti lacrymas meas in conspectu tuo.

AD NONAM.

Capitulum. **Isaiae liij. c**
Generationem ejus quis enarrabit? quia abscessus est de terra viventium : propter scelus populi mei percussi eum.

x. br. Deus vitam meam, * Annuntiavi tibi. Deus. **v.** Posuisti lacrymas meas in conspectu tuo. Annuntiavi. **Gloria** Patri. Deus.

v. Ora pro nobis Virgo dolorosissima. **x.** Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

IN II. VESPERIS.

Omnia ut in primis. 610.
Ad Magnif. Añã. Cum vidisset Jesus matrem stantem juxta crucem, et discipulum quem diligebat, dicit matri suae : Mulier, ecce filius tuus. Deinde dicit discipulo : Ecce mater tua.

Commem. Feriae. 279.

Festa Aprilis.

DIE II. APRILIS.

S. Francisci de Paula

Confessoris. Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. [112] præter seq.

Oratio.

DEus humilium celsitudo, qui beatum Franciscum Confessorem Sanctorum tuorum gloria sublimasti : tribue quaesumus, ut ejus meritis et imitatione, promissa humilibus praemia feliciter consequamur. Per Dominum nostrum.

Comm. Fer. in Quadrag. In j. Noct. Lect. Beatus vir. de Comm. [128] Extra Quadrag. de Script. occur.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Franciscus Paulae, quod est Calabriae oppidum, loco humili natus est : quem parentes, cum diu prole caruissent, voto facto, beati Francisci precibus suscepérunt. Is adolescens divino ardore succensus, in eremum secéssit, ubi annis sex, victu asperam, sed meditationibus coelestibus suavem vitam duxit. Sed cum virtutum

ejus fama longius manaret, multique ad eum pietatis studio concurrerent, fraternae caritatis causa e solitudine egressus, ecclesiam prope Paulam aedificavit, ibique prima sui ordinis fundamenta jecit.

x. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum : * Et dedit illi claritatem aeternam. **v.** Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. — Et dedit.

Lectio v.

Erat in eo mirifica loquendi gratia : perpetuam virginitatem servavit : humilitatem sic coluit, ut se omnium minimum diceret, suosque alumnos Minimos appellari voluerit. Rudi amictu, nudis pedibus incedens, humi cubabat. Cibi abstinentia fuit admirabili : semel in die post solis occasum reficiebatur, et ad panem, et aquae potum, vix aliquid ejusmodi obsónii adhibebat, quo vesci in Quadragésima licet : quam consuetudinem, ut Fratres sui toto anni tempore retinerent, quarto eos voto astrinxit.